

partierne, som jo er alle undtagen Enhedslisten, valgt at tage ansvar for.

Kl. 17:20

Formanden:

Hr. Per Clausen.

Kl. 17:20

Per Clausen (EL):

Nu ved jeg ikke, om satspuljepartierne har indgået en aftale om, at det er forbudt at finde penge til psykiatrien i andre kasser. Det tror jeg i grunden ikke, jeg tror, at satspuljepartierne – i hvert fald den del af dem, som ligger tættest på os – har brugt nogle penge her, fordi man ikke kunne komme igennem med at tage penge fra andre kasser. Jeg er sikker på, at hvis ministeren var positiv over for det her beslutningsforslag, ville SF og andre partier gerne deltage i en drøftelse af, hvordan det kunne finansieres efterfølgende, også uden at man behøvede at forgribe sig på satspuljemidlerne.

Tidligere i dag har man jo drøftet helt andre beløb til andre nødlidende dele af det danske samfund end de psykiatriske patienter, så penge er der nok af i vores samfund, ved vi.

Kl. 17:21

Formanden:

Ministeren.

Kl. 17:21

Ministeren for sundhed og forebyggelse (Jakob Axel Nielsen):

Jeg kan da fuldstændig bekræfte, at det ikke har været drøftet i forbindelse med satspuljeaftalen, at man *ikke* kunne finansiere det på anden vis. Men det er jo ikke det, som det her handler om.

Det her handler om at få inddraget de pårørende på den mest optimale måde, og der forstår jeg, at en stor del af salen deler det ønske. Regeringen og et flertal i Folketinget har den holdning, at for at styrke den pårørendeindsats skal man være tættest på borgerne, tættest på de pårørende og tættest på patienterne, og det er nu engang regionerne og især kommunerne, der er det.

Kl. 17:21

Formanden:

Tak til ministeren. Der er ikke flere, der har bedt om korte bemærkninger, og som kan få ordet. Så går vi over til ordførerrækken, og det er fru Sophie Løhde.

Kl. 17:22

(Ordfører)

Sophie Løhde (V):

Som ministeren allerede var inde på i sin tale, finder man næppe nogen, som ikke mener, at

pårørende udgør en helt unik ressource i relation til den enkeltes behandlingsforløb og ikke mindst mulighederne for at komme sig helt eller delvis. Men pårørende er ikke bare en ressource, pårørende spiller også en væsentlig rolle i forhold til den enkelte psykisk syge med hensyn til at agere videnbærer, bindeled til behandlingen og den opfølgende indsats samt støtte- og omsorgsperson. Det er i øvrigt også et udgangspunkt, som vi i Venstre lagde stor vægt på, da vi her i Folketinget for nylig havde en forespørgselsdebat om psykiatrien.

Herudover er det jo også velkendt, som det også er noteret i bemærkningerne til forslaget, at pårørende er en af de faktorer, der har den største effekt i forhold til at minimere risikoen for tilbagefald, en viden, der naturligvis altid skal ses under hensyn til og med respekt for den enkelte sindslidendes ret til selvbestemmelse.

På den baggrund mener vi også, at beslutningsforslaget fra Socialistisk Folkeparti rummer mange gode intentioner, som man sådan overordnet set ikke kan være uenig i, så længe patientens frie valg respekteres. Men problemet med beslutningsforslaget bunder jo i, at forslaget indebærer initiativer til nye regler, nye love, som forpligter kommuner og regioner og detailregulerer kommuner og regioner til noget, som de sådan set allerede i dag er forpligtet til, og som der allerede er skabt rammerne for i den eksisterende lovgivning.

Hvis man eksempelvis ser på de eksisterende regler, kan man se, at der allerede er skabt rammerne for en bedre og mere systematisk inddragelse af de pårørende i relation til aktuelle indsatser og initiativer. Det er ikke det samme som at sige, at inddragelse af pårørende i såvel regioner som kommuner ikke kan blive bedre. Nej, snarere tværtimod, men når rammerne allerede er skabt, består udfordringen vel ikke i at foreslå initiativer og nye regler, som den eksisterende lovgivning allerede har fokus på og tager højde for. Nej, når rammerne allerede er skabt, er udfordringen vel snarere at fylde de eksisterende rammer ud.

På den baggrund forekommer det os en anelse bemærkelsesværdigt, at Socialistisk Folkeparti i bemærkningerne til forslaget skriver, at den lov, som partiet i øvrigt selv står bag og har stemt for, nemlig psykiatriloven, ikke beskriver rammerne tilstrækkelig præcist. For hvis man ser på indholdet af eksempelvis psykiatriloven, fremgår det allerede, at der stilles krav om, at alle psykiatriske afdelinger formulerer politik-